

VECKOBLADET

4

UTGIVET AV VPK OCH KU I LUND

Utkommer fredagar

1986 12:e årg

Lösnummerpris 2:00

Fredagen den 7 februari

En studiestad och dess studenter

Lund är kanske Sveriges mest akademiska stad, i kraft av sin relativa litenhet och tyngd av all tradition. Men det klassiska universitetslivet väger lätt mot den strömlinjeformade och näringslivs-anpassade yrkesskola som lurar bakom ett av historiens många hörn. Forskningsbyn IDEON är bara ett exempel på hur "matnyttig" forskning och utbildning alltmer växer ihop med de svenska storföretagens utvecklingsarbete. Och dagens studerande, de fogar sig snällt! Eller gör de verkligen det?

Universitetslärare suckar och stönar över dagens studenter. Det är som om de förra önskade lite motstånd och revolt, men nej, inga debattafnarnar, inga kritiska ämnesgrupper, ingenting... När de själva studerade spelade det inte så stor roll vad eller hur de läste; arbete fick man ändå. Dagens studerande har däremot måst anpassa sig till en kärv arbetsmarknad. De har inte alltid kunnat välja ämnen för att de intresserar dem, utan för att de med rätt eller orätt tror att de lättare får arbete.

Dagens studerande är förvisso inte alltid dicerulerade, de försöker göra något av det stela universitetssystemet och är påhittiga när det gäller att sy ihop vardagen kring arbete, studier, umgänge och annat.

Genomströmningsstatistiken blir inte särskilt god, men det är en felsyn att tro att 100% är det ideella målet. För många studerande är det mycket rationellt att inte ta alla sina poäng, något en utbildningsbyråkrat inte förstår! Det strömlinjeformade universitetet saboteras alltså, något paradoxalt, av många enskilda studerandes strävan efter att hitta sin egen väg till arbete (och utbildning!?)

Ny studentvänster?

Gunnar Sandin vädrade ett nytt vänsteruppsving i förra Veckobladet, och så är det kanske, men klart är att en ny studentvänster kommer att bli mycket annorlunda. Dagens studenter har tvingats

KHF håller på att förnya sin politiska verksamhet och lösgöra sig från leninismens och de andra dogmernas förkvävande grepp.

till en större påhittighet och självständighet, något som förmodligen gör dem mindre benägna att ta upp de auktoritära dragen hos partivänstern. De kommer förhoppningsvis att betona friheten och drömmen om det goda livet snarare än partidisciplinen och drömmen om den goda teorin...

Samtidigt som studenterna "stör" industrialiseringen av universitetet genom sitt sätt att utnyttja kryphål, är dock den utpräglade instrumentella kunskapsyn, som många fört med sig från gymnasiet, ett tecken på behovet av en pånyttförd kritisk utbildningsdebatt. KHF håller på att förnya sin politiska verksamhet och lösgöra sig från leninismens och de andra dogmernas förkvävande grepp. En förhoppning är att KHF (och VPK!) nu förmår ta lärdom av de erfarenheter dagens studenter har, istället för att monotont vifta med teoretiska pekpinningar och "uppbygglig" litteratur... Annorstädes går det, så varför inte här? NU!?

Anders Löfgren

Är teknikerkrisen ett teknologskämt?

Tidningarna har åter börjat att fyllas av artiklar om den efter-satta forskningen vid universitetet. Detta betyder att en ny budget är på tapeten och detta året har ingenjörerna med teknisk dekanus Inge Brink varit först med att annonsera sin sektors speciella betydelse och speciella elände. Att pengabristen är akut är väl ingen nyhet men nu är kraven även kopplade till frågan om ett självständigt kansli för den teknisk-naturvetenskapliga sektorn.

Liksom landets försvarsgrenschefer med jämna mellanrum går ut och förklarar att just deras försvarsgren är den mest efter-satta och mest lämpad att växa och få möta fienden, lika ofta brukar vetenskapens företrädare stå upp för att rycka väck stolen för varandra. Att man i trängda ekonomiska lägen måste se om sitt hus är väl inte att förvåna. Teknikernas nyhet är att man nu driver ett tvåfrontskrig.

Eget kansli kostar

Tydligt ser Inge Brink höjda forskarlöner som en absolut förutsättning för en bra grundforskning inom de statliga institutternas ram. Samtidigt har han dock polemiserat hårt mot universitetsledningen för att skynda på inrättandet av ett eget kansli på teknisk. Detta kansli ska kosta fyra miljoner och ge fördelen att den tekniska och naturvetenskapliga sektorn blir mer decentraliserad. Vad detta kan medföra för fördelar är inte närmare nämnt, men när dekanen för naturvetarna samtidigt kommenterar förslaget med "att teknikerna är omöjliga att samarbeta med", kan man bli tveksam inför motiven.

Universitetsledningen å sin sida verkar inte vara negativ till utlokaliseringen i sak och dess representant Sverker Oredsson tycks mer vara irriterad över Inge Brinks affekterade debattstil. Detta gör att utspelet från teknikernas sida mer framstår som ett

sätt att profilera sig än som ett seriöst förslag.

Extra hög terminsavgift

Bland teknologerna fanns det ju länge folk som drev frågan om egen skola och egen kår och som till slut lyckades med tidernas skämt nämligen att ge teknologerna en extra hög terminsavgift för åran att vara en egen kår.

Är Inge Brinks utspel ett liknande skämt? Är kravet på ett eget kansli drömmen om att där få mobba ut naturvetenskaparna ytterligare och äntligen få möjlighet att inrätta en sann Lunds Tekniska Högskola med tillhörande rektorsstol?

Faran är att detta teknologmässiga utspel gör kravet på ökade löneanslag just för tekniker misskrediterat. Är det också ett skämt, vuxet ur inskränkt etnocentrism?

Oeniga lundensare

Det sägs att Lunds Universitets stora handikapp gentemot Uppsala och Stockholm inte så mycket är geografiskt som att man aldrig lyckas vara eniga i sina krav. Medan uppsalabor och stockholmare alltid arbetar på gemensam front och hellre försöker fälla någon utsocknes, försöker lundensarna alltid att fälla varandra. Lunds tekniker tycks vilja fortsätta den traditionen.

ib

Studera KHF!

Har du sinnen till vänster studerar du kanske hellre livet och politiken utanför institutionerna, tillsammans med andra. Läs spännande böcker, pamfletter, artiklar och diskutera i cirkel! Bjuda in föreläsare/föredragshållare som du aldrig får träffa på institutionen kring teman som inte tas upp där!

På TORSDAG den 13 februari kl 19 på VPK Lokalen, Bredgatan 28 har Kommunistiska Högskole-Föreningen MÖTE OM VÄREN! Välkommen!

Intresserad av KHF? Vill du veta mer? Ring Kerstin Sandell på tel. 11 52 19 eller Henrik Smith på tel 14 85 45 eller sänd in ditt namn och adress till: KHF-Lund Bredgatan 28, 222 21 Lund.

Bättre tider

Yrkeshygienlinjen läggs ner

Samtidigt som statsmakterna säger sig satsa på ett ökat samarbete mellan universitet och näringsliv har man i årets budgetproposition föreslagit att yrkeshygienlinjen vid Lunds Tekniska Högskola läggs ner.

Yrkeshygienlinjen i Lund är den enda linjen i Norden som utbildar kvalificerade kemister och ingenjörer i kunskapen om risker i arbetslivet. Linjen startade för cirka två år sedan och det är endast en kull som hittills har hunnit gå ut. Detta att bara sex elever examinerats tas nu som orsak till nedläggningen. Man menar att dessa sex elever kostat två miljoner att utbilda och att detta är för dyrt. Men då bortser man från att merparten av dessa två miljoner är investeringar i maskiner och lokaler.

Efterfrågade kunskaper

När man startade den ett och ett halvt år långa utbildningen hade man ett stort behov av denna typ av ingenjörer och det fanns stor efterfrågan på dessa kunskaper. Däremot visade det sig svårare att rekrytera elever eftersom arbetsmarknaden för de aktuella kemisterna och teknikerna för tillfället är mycket god och folk söker sig till andra inriktningar. För att ändra på detta har man startat en deltidskurs och delat in utbildningen i kurser som kan läsas separat. På så sätt har relevanta ökat och lärarna var före budgetförslaget optimistiska inför framtiden.

Varför nedläggning?

Varför då denna nedläggning? Vad VB har kunnat erfarva tycks UHÄ vara mycket hårt emot en nedläggning av linjen och departementet tycks ha kommit från departementet att lägga osthuveln på just yrkeshygienlinjen är mer oklart. Två grupper finns som kan ha varit negativa till dess existens. Dels kan det vara inflytelserika personer på LTH som vill se en mer elektroniskt inriktad högskola, eller är det arbetarskyddsverket som tidigare drivit en liknande utbildning på sin utbildningsavdelning och vill behålla kunskaperna inom verket.

I vart fall tycks denna nedläggning mycket obehagad för en utomstående betraktare. Att ett tekniskt kunnande bör vara vidare än atomnivån visades med all tydlighet på Floridahimlen härom dagen.

Ib Sylvester

Rättelse

Kulturens restaurang kommer inte att öppnas av David Kallós allena som det kunde framstå som i förra numret. Det är två krögare, förutom David också Mats Andersson, som kommer att förestå Café Cultur.

Så fort det gick och så tydligt man kunde märka det! För det mesta är det ju sånt man bara inser i efterhand, men nu kunde man uppleva det. Det gick på fjorton dagar.

Två veckor i januari

Nej jag syftar inte på passagen av Halleys komet eller kulminerandet av den skånska högvintern utan på det dramatiska omslaget i det svenska politiska debattklimatet. Den kritiklöshet gentemot kapitalismen som varit så uppenbar i medierna sedan mitten av 70-talet visar sig helt enkelt inte vara hållbar längre. Visst har det varit på väg länge, men det som gjorde det var regeringens budget i kombination med händelserna på börsen, t.ex. avslöjandet av hur det går till när Nicolin, Gyllenhammar och de andra pojkar fixar några miljoner till sig själva. Här sitter Nicolin, den svenska borgerlighetens hjälte, styrelseordförande i Wallenbergfärens flaggskepp ASEAs ledamot av börsens etikkommitté och kan inte hålla

Vänstern har återtagit initiativet, som Arbetet skriver i sin ledare i onsdags. Viss tröghet får man väl räkna med, men har ni inte också märkt hur det har börjat komma något desperat och jagat i moderatpolitikernas blickar. Se Ulf Adelson eller Lennart Ryde eller er lokala favoritmoderat i ögonen nästa gång ni möts, så förstår ni vad jag menar.

Från forskningsfronten

Efter denna rikspolitiska utflykt, unik i denna krönikas historia, låt oss behandla mer närliggande ämnen, t ex härvarande högskolenheten. Den vetenskapliga diskussionen där handlar sedan något år i första hand om löner. Det är klart det är viktigt vilken lön man har och jag har aldrig förstått varför t ex framstående forskare och lärare ska betalas sämre än såg reklamassistenter eller skattekonstuler. Lite sämre betalt kan man acceptera med tanke på all den dyra whisky de senare tvingas konsumera för att kunna stå ut med vad de sysslar med - vi på universitetet klarar oss ju med de enkla sorterna. Men lönesnacket står mig faktiskt upp i halsen

Café Aten åter!

sin snikighet i schack. Rutinmässigt kammar han och Peter Wallenberg hem vars en miljon vid börsintroduktion av ett, litet skitbolag och när det så kommer fram i ljuset så hänvisar han och andra bara till att det just bara är rutin, så går det alltid till! Jo, precis, det är vad en del av oss har sagt länge. Läs börssidorna, det är tydligare än någon marxistisk grundkurs!

Från småländska högländet

En mer parentetisk anmärkning. Nog måste man bli förvånad över Palmes oförmåga att inse att det är allvar när folk blir förbannade över fördelningen av välståndet och bördorna. Hade han visat elementärt politiskt omdöme skulle han naturligtvis ha sagt till vänstersocialdemokraterna i Nässjö att han höll med dem, att de i själva verket stod för det bästa i den socialdemokratiska traditionen, men att de ekonomiska realiteterna tyvärr tvingade regeringen osv. I stället bemöter han dem som en samling kverulanter och barnungar. Han kommer att få ångra det dyrt, tro mig.

Hur som helst, vinden har vänt precis som Gunnar Sandin påstod i VB för några veckor sedan.

och det skymmer många väsentligheter. Den som väljer att verka vid ett universitet gör det ju inte primärt för att tjäna pengar.

De skrikigaste rösterna i det här köret står en grupp vid LTH för, vi kan ge den arbetsnamnet Inge Brink efter den kände aktivist och SACO-politiker som så länge jag kan minnas sagt att vargen kommer. Ack, vem minns inte de härliga mötena på Stora salen i mitten på 60-talet då det gällde vem som kunde hata dåvarande utbildningsministern mest. Jag tycker, om jag ska sammanfatta mina åsikter att gruppen har en dålig analys.

Lediga platser

Vad som har hänt är att med Ideon och de måttliga men dock begynnande inslagen av högteknologisk industri i vår nedgångna landsända, så finns det faktiskt en viss konkurrens om nyutexaminerade civilingenjörer. Ideon har ju inte kommit till därför att industrin vill sitta framför fötterna på LTH:s lysande forskare, utan därför att de vill anställa nyutexaminerade civilingenjörer, LTH:s basprodukt. Sedan Asea och Ericsson dammsugit Mellan- sverige på folk fann de för gott att

vända sig till de mindre metropolerna Luleå och Lund där det kunde förväntas finnas folk som ville dröja sig kvar kring studieorten i stället för att flytta till Västerås och Linköping.

Resultatet är mycket riktigt att LTH:s institutioner inte är ensamma om att erbjuda anställning på trakten för civilingenjörer och forskarutbildade och det måste i huvudsak anses vara bra. Det är en situation man lärt sig leva med på KTH i Stockholm, på Chalmers i Göteborg och i Linköping. Lönerna på de tekniska högskolorna är inte högre på dessa orter än i Lund.

Vad bör göras?

På vad sätt kan då universitet och högskolor konkurrera med industrin, om det nu inte är med löner? Svaret måste bli: genom den arbetsmiljö man erbjuder. I miljön får man då räkna in bra utrustning, frihet att välja intressen och arbetsuppgifter och en stimulerande intellektuell omgivning. Sådant är naturligtvis svårare att åstadkomma och svårare att erkänna bristerna i. LTH snabbbyggdes på 60-talet, har klen utrustning och forskartjänster och dess andlige ledare är såvitt jag har förstått Inge Brink. Enkla saker som är självklara på andra högskolor - t ex en fungerande normal svensk lunchservering för personal och elever - saknas. I den goda miljön för teknisk-naturvetenskaplig forskning ingår också människor som ägnar sig åt andra saker än hållfasthetslära, differentialekvationer och teletrafiksystem. Men någon speciell omtanke om vad som händer med humaniora och samhällsvetenskap i Lund har inte visats av den opinion jag här syftar på.

Om ett café

Det skulle finnas rätt mycket mer att säga, och nyanser att tillägga, men det får vara. I stället ska jag sluta med att berätta för den som inte vet det, att i drygt hundra år fanns i Lund något som gjorde det här universitetet unikt och som väckte beundran och avund från alla besökare. Det var ett café, ibland kallat för Norra Europas största, vars betydelse för Lunds intellektuella miljö bara inte kan överskattas. I början av 70-talet lade studentkårens/AF's konservativa ledning ner detta café under hänvisning till bristande lönsamhet och ordningsproblem. På platsen finns idag en stor, men dyr och illa skött bokhandel. Om jag skulle nämna en enkel och billig åtgärd för att förbättra de materiella förutsättningarna för Lunds universitet som intellektuell miljö så skulle det vara att åter öppna detta café.

Lucifer

Universitetet, kritisk forskning och högskolelagen

§2

Utbildningen skall anordnas så att de studerande förvärvat kunskaper och färdigheter samt utvecklar sin förmåga att kritiskt bedöma företeelser av skilda slag". Så lyder faktiskt högskolelagens §2. Den som tror att lag och ordning råder vid statens institutioner skulle därför kunna tro att en kurs i t ex engelsk litteraturhistoria skulle innebära att man tillsammans med andra och med viss vägledning, får läsa och diskutera ett antal verk och söka relatera dem till det sammanhang i vilket de är skrivna, för att sedan t ex i essäform presentera någon sorts självständig analys i ämnet. Men icke sa Nicke. På engelska institutionen i Lund innebär en kurs i engelsk litteraturhistoria att man sitter ensam på sin kammare och läser Anthony Burgess "English Literature", omsorgsfullt sönderhackad av lärarens, eller snarare, instruktörens splittrade instruktioner typ: "Följande läses: sid 15 från 'These Britons', sid 17,

sid 29 sista stycket, sid 39 till rad 9, sid 33 till 'We never find out' (naturligtvis inte!!/min anm./), sid 42 andra stycket..." Spektaklet avslutas efter några veckor (=poäng om man varit duktig) med frågor såsom "Vem skrev Martin Chuzzlewit?" eller "Skriv ner allt du vet om Shelley!".

Ljusskygga kycklingar

Psykologerna här i stan tycks däremot höra till de mera laglydiga, som inte räds att sätta ambitionerna högt när det gäller att till studenterna förmedla en kritisk attityd gentemot utbildning och forskning. Verklighetsanknyttningen är också ett honnörsvord vid denna institution och för att åstadkomma en sådan låter man de studerande läsa verkliga forsk-

ningsrapporter som "Prägling av kycklingar". (En rapport där forskaren bl a redogör för sin sensationella upptäckt att att kycklingar som präglas i ett ljusst rum har en större benägenhet att ta efter/lära sig än kycklingar upp vuxna i ett förblindande mörker.) Studenterna uppmanas att läsa rapporten kritiskt, dvs att fingraska författarens beräkningar, gärna kontrollräkna dem, och fundera över hans val av statistisk metod. Praktisk tillämpning, verklighetsanknytning och viss kritisk granskning, allt på en gång - det är inte illa det! Ändå finns det de som klagat över att man inte diskuterar den här typen av forskning som sådan och inte heller statistiska metoder i relation till andra metoder.

Dyra ekonomiprofessorer

På nationalekonomiska institutionen slutligen (för att inte bli för långgrandig) tycks man inte heller ha några ambitioner åt det laglydiga hållet även om brottsligheten där tar sig lite andra former än på engelska institutionen. Här söker man smita undan kritiken genom att lära ut Teorin såsom prästen lär ut katekesen. Av pedagogiska skäl och för att studen-

terna inte skall lämna institutionen med missuppfattningen att detta ärevördiga ämne inte har något med verkligheten att göra, försöker man dock illustrera de teoretiserande självklarheterna med sk vardagsnära exempel. Såsom t ex: Förklarar utifrån värdeparadoxen varför en professor har högre lön än en gatsoppare! Rätt svar: Det kostar mer att producera en professor, vilket skulle förklara utbudskurvans läge, och samhällets samlade värdering av professor är högre, vilket förklarar efterfrågekurvans läge. Alltså blir professors "pris" högre! Den frågan har emellertid strukits ur övningshäftet sen i våras. Mot bakgrund av den senaste tidens låglöne protester från professorskåren får man väl gissa att problemets verklighetsanknytning blivit lite svårhanterlig. Vad gör nu den kritiske student som anser det rätt att göra uppror? Protesterar hon och väsnas över universitetsauktoriteternas bristande anpasslighet och åtyldnad av Svea rikets lag? Eller reser hon sig mot statens krav på självständighet? Ja, säg det den som vet! Kanske finns det någon tredje?!!

Katinka Hort

Hösten som gick

Hösten, för KHF's del, började med en öppethuskväll. Det kom nya intressanta människor och så en del gamla, förstås. Överaskande och positivt var att många av "di nye" var teknologer. Vi pratade om vad vi vill lyssna med och endades om att ordna temamöten under hösten.

Det blev tre stycken. Det första bar titeln "Universitetsutbildning i klassamhället" där Daniel Kallós ledde oss från 60-talet fram till nu, drog paralleller och jämförde. Framförallt pratade vi om anpassningen till näringslivet typ arbetsmarknadsdagar, yrkesutbildning på näringslivets villkor, bissysslor för universitetsanställda.

I slutet av november kom Bengt Olle Bengtsson och berättade om genmanipulation och bioteknik, vad det är och vad man kan använda det till. Vetenskapen ger hissande framtidsperspektiv men hur långt kan vi nå och var går de etiska/moraliska gränserna?

Historiematerialistisk Lucia

Precis före Lucia träffades vi för sista gången. Denna gång var historiematerialismen på tapeten. Christer Hult ledsagade oss via den fransk materialismen och den tyska idealismen fram till syntesen, historiematerialismen. Christer Hult, historiker, framhöll vikten av Marx's begrepp den historiska människan, dvs man måste ha kunskap om de historiska förhållandena som människan lever i för att förstå henne. Vi talade om hur historiematerialismen kan användas inom olika ämnesområden och även om skillnaden mellan att se historiematerialismen som en vetenskaplig teori eller som en världsåskådning.

Kerstin

Konst i Lund

I helgen öppnades minst två nya konstutställningar i Lund. Den som fått mest reklam i pressen och som kanske väckt störst nyfikenhet var "A brave new world - A new generation" på Konsthallen. Här ställer man ut verk av en grupp unga nordamerikanska konstnärer som har East Village i New York som gemensam nämnare.

Genom det stora antalet konstnärer har det blivit en spännande utställning som innehåller mycket både vad gäller stil, material och metoder som ambition och kvalitet.

Ny generation

Att det är en ny generation märks på att det är mycket som känns främmande, och den konservativa besökaren stannar ofta förvirrad och undrar över mening och om resultatet är avsiktligt eller en effekt av ungdom. Att det dock finns mycket av intresse gör att man går vidare. Intressanta är de stora oljedukarna i det västra rummet, vilka förmedlar en tät stämning och ett djup i de ödsliga motiven. (Tyvärr är skyltningen något dålig och ägarna till tavlorna nämns hellre än upphovsmanen.) Något som annars förvånar är de många pastischerna främst i den södra, stora hallen där man finner flera parafrafer på "de stora" i konsthistorien. Särskilt märkligt när man gör parodier på parodier som Duchamps Monalisa med mustasch. Tydligt vill man visa att allt är möjligt och inget heligt, men liksom för de äldre modernisterna känns revolten fadd när den blir en vana och går i repris. Kanske är ägarens betydelse för konsten något som får väl stor betydelse även för den nya generationen.

En trygg värld

En utställning av helt annat slag är R Gösta Calmeyers utställ-

ning på Galleri Ängeln på Klostergatan. Calmeyer som är född 1927 och även han från New York, även om han via Norge, Portugal och Paris har kommit att tillbringa trettio år i Sverige, söker sig till sin trygga värld. Med fast hand och säkert maner målar han vågor och stenar. Motiven hämtar han främst utanför sitt hus i Kivik men också från somrarna vid Norges sydkust där han brukar segla.

Calmeyers måleri utstrålar den säkerhet och det lugn som man kan sakna hos de unga från East Village. De personliga porträtten av bumlingarna väcker till liv de känslor och funderingar som man får när man sitter vid stranden och låter tankarna fara och fantasin ändra skalan ner till sjögräset som översköjs av en oändlig oceans jätteväg.

Dock kan denna stora samling sten kännas något tryckande och dess soliga mumintrollsommar blir lätt lite daven. Det är alltid farligt när ett motiv alltför mycket får bli ett varumärke för en konstnär. Calmeyers vågor och klapperstenar känns väl introverta och man saknar lite vildheten och det provocerande hos de unga på Konsthallen.

De färdiga grönbå vågorna på Galleri Ängeln skulle må bra av att hänga tillsammans med den blodröda marinmålningen på Konsthallen som föreställer en oljeplattform med horisonten vriden 30 grader.

Mårten Dunér

Sydsvenskan har principer

Vpk Lunds styrelsen efterlyste för 14 dar sen i en ledare en aktiva kulturpolitik och en bättre jordmån för teatergrupper i Lund. Som ett svar på den och till insändaren "Eva Sundqvist, trogen Lilla Teatern-besökare" på lundadebatt i SDS, meddelar Sydsvenskans redaktion sina principer i frågan.

Som motivering till att man inte recenserat Lilla Teaterns Aniaaraföreställning anger man att man av princip inte recenserar amatörföreställningar. Ifall att man gör det görs det då av "Våra Nöjen i Malmö" och inte av lundaredaktionen.

Det är förvånande att en tidning med ambitioner att också vara en lundatidning så totalt underkänner inte bara teater i Lund utan också sin lundaredaktion och dess kvalifikationer inom det kulturella. Skulle man fråga nöjes- eller kulturredaktionen varför de inte recenserar arrangemang i Lund hänvisar de väl till lundaredaktionen.

Sydsvenskans uttalande bör beklagas inte bara av Lilla Teatern. De ambitiösa amatörer som satte upp en nyårsrevy i Genarp och som verkligen fick spaltutrymme i SDS har nu från tidningen fått svart på vitt på att det dom gjort inte är teater.

Lokalpatriotiska skäl får inte bli en ursäkt för dumhet, vet vi från förra VB. Av lokalpatriotiska skäl kan vi därför bara uppmana våra läsare att prenumerera på Dagens Nyheter om man behöver en borgerligt dagstidning som kompletment till oss.

pip

Adress:
Postnummer: Postadress:

SVAR till Ulf NYMARK

Protesterna mot VU:s förslag till kvinnopolitiskt utskott är 'fraktionsarbete mot VU' - så dumt har partistyrelsemedanoten Kristina Kvist uttalat sig.

För Ulf Nyemark är hennes uttalande ett exempel på hur "leninismen" genomsyrar Vpks parti-
arbete.

Centern och Hyresgästerna

Jag kommer att tänka på en TV-intervju med Karin Söder efter Fälldins avgång och rabaldret i centerpartiet i samband med den. Hon efterlyste rättning i ledet och disciplin i väl så starka ordalag som Kristina Kvist. Är också centerpartiet genomsyrat av 'leninismen'?

För sex-sju år sedan satt Ulf och jag i styrelsen för hyresgäst-
avdelningen i Lund. Avdelnings-
styrelsen fick inte skicka skrivel-
ser till de egna medlemmarna utan att högre instanser hade kontrollerat innehållet. Nu har det blivit mycket bättre men på den tiden träffade vi de verkliga leninisterna - människor som krävde total följsamhet av lägre organisationsled. I jämförelse med dem är Vpk-ledningen närmast anarkistisk.

Ulf Nyemark har nu skrivit flera helsidor i VB om "leninismen" och Vpks partiprogram. Trots de många orden har han fortfarande inte förklarat vad han menar med "leninism". Inte heller har han förklarat var någonstans i Vpks partiprogram denna "leninism" finns.

Det är uppenbart att Ulf vill diskutera med någon som mal på om "proletariatets diktatur", "demokratisk centralism" osv. Jag tänker emellertid låta honom stå för testuggandet själv. I stället ska jag beröra det som diskussionen egentligen borde behandla nämligen Vpks partiprogram.

Tre riktningar

När vi antog vårt nuvarande program fanns det grovt sett tre åsiktsriktningar i partiet. Det fanns gruppen kring Norrskensflamman - de som så småningom bildade Apk. De försvarade en ortodox Moskvakommunism. För dem hade fraser och symboler ett avgörande värde; de ville försvara Sovjetunionen och "marxism-leninismen". Inrikes hade de inte mycket annat att komma med än ett närmast villkorslöst stöd åt socialdemokratin.

En annan åsiktsriktning ville bryta med Apk-arna genom att anknyta till socialdemokratiska vänsterpartiets program från 1917. De sneglade också på vissa västeuropeiska socialistpartier. De ville skapa ett vänsterradikalt socialistiskt folkparti i Sverige.

Det fanns också en åsiktsriktning som visade på en tredje väg - en väg mellan dessa bägge ortodoxier. De ville modernisera partiet och skapa ett självständigt kommunistiskt parti i Sverige.

Ett konkret projekt

För denna åsiktsriktning var det socialistiska maktövertagandet ett konkret projekt - inte en "vision" som genom tankens magiska kraft skulle ta plats i sinnevärlden. Denna tredje väg till socialismen byggde på svenska erfarenheter av parlamentarisk demokrati och starka folkrörelser men också av strejkrörelsen och de nya utomparlamentariska rörelserna. Naturligtvis innebar den också ett avståndstagande från öststatsocialismen. Den utgick från Lenin och tillämpade lärdomarna från den ryska revolutionen på den svenska verkligheten.

Partiprogrammet blev en kompromiss mellan dessa tre åsiktsriktningar. Lyckligtvis fick den "tredje vägen" störst inflytande. Det gjorde att Vpk programmatiskt slog in på en ny och lovande väg. Jag menar att vi bör fortsätta på den vägen. Vi bör vidareutveckla programmet - vi skall inte falla tillbaka i vänster-socialdemokratisk ortodoxi.

Roland Andersson

PS Nu tycks ledande krafter i Vpk Lund ha bestämt sig för en odefinierad "antileninism". En kommunistisk organisation bör emellertid inte fungera som en pingstförsamling så alla andra behöver inte nödvändigtvis ränna efter dem. En kommunist tänker själv och vågar gå mot strömmen.

Studera Lenin! Visst är hans skrifter problematiska - de kräver arbete om man inte ska råka ut för samma missuppfattningar som Ulf Nyemark uppenbarligen gjort. Lenin skrev konkreta politiska recept för handling i olika situationer i Ryssland åren kring 1917. Hans verk bildar ett slags revolutionär kokbok. Det är inte många av recepten i den som är tillämpbara i Sverige på 1990-talet. Men på samma sätt som man kan lära sig principerna för matlagning genom att studera bra recept, kan man lära sig mycket om politiken och klasskampen genom att studera Lenin.

Danska SF har brutit med leninismen...

- Vi har själva ett förflutet som leninister. Ja, som aktiva i debatten var vi i någon mån medansvariga till den nyleninism som kom i samband med vänsteruppsvinget. Men nu är vi sen lång tid på väg bort från den positionen.

Det var Håkan Arvidsson och Lennart Bertnson som inledde på första mötet i Vpk Lunds studier inför det nya partiprogrammet och kongressen. Ett tjugotal personer hade kommit, de allra flesta ur Arvidsson & Bertnsons egen politiska generation.

Håkan Arvidsson talade om det specifikt ryska i Lenins syn på revolutionen och partiet, och hur leninismen hos ett kommunistparti som det svenska alltid mest hade varit en fråga om ord och symboler. Förra kongressen innebar ett slags återkomst för denna symboliska leninism, men på den vägen kan Vpk inte komma vidare, menade Håkan. Se på det nyortoxa franska kommunistpartiets katastrof.

Vpk är dömt att vara ambivalent så länge man inte helt brutit med leninismen, sade Lennart Bertnson. En sådan brytning skapar också förutsättning för en bättre verklighetsuppfattning. Leninismen har en förenklad och i hög grad även felaktigt uppfattning om samhällets motsättningar.

Danska SF har brutit med leninismen, och det är en av om än inte den enda grunden till dess framgångar, ansåg Lennart. Just det ämnet kommer Tomas Petersson att avhandla på nästa möte i serien.

VPK Lunds årsfest

Du har antagligen redan bestämt dig för att gå på VPK Lunds årsfest nu på lördag (8/2) kl 19 på Fakiren, men...

Går du på årsmötet under dagen (10-17, lunch 13-14) är kvällens fest ett bra tillfälle att fortsätta diskussionerna på, till goda empanadas, sallad och drycker. Om du inte går på årsmötet så är festen ett bra tillfälle att få reda på vad som har hänt under dagen.

Ett perspektiv på vår lokala politik ger Blåsörkestern med sitt för kvällen speciellt sammansatta program om relationen mellan musik och politik i bl a Sovjet. Efter Blåsörkesterns live-spelning utnyttjar vi tekniken och lyssnar och dansar till många olika musikgrupper.

Temamöten

VPK Lund ordnar under våren ett antal temamöten. Kunniga och debattstimulerande personer håller en kort inledning, varpå följer en allmän diskussion. Alla intresserade är välkomna. Lokal blir ngt av Stadsbibliotekets studiecirkelrum.

Torsdag 6.3 Socialistiska alternativ till leninismen. Tomas Petersson. Cirkelrum 4.

Måndag 17.3 VPK och patriarkatet. Margot Bengtsson och Tori Friberg.

Torsdag 10.4 Valfärdsstaten mellan reproduktion och repression. Herman Schmid.

Tisdag 15.4 En möjlig socialism - mellan plan och marknad. Gunnar Persson.

Tisdag 6.5 Imperialismen som kapitalismens och realsocialismens högsta stadium? Gunnar Stensson

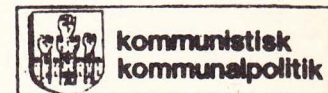

BLÅSORKESTERN. Lö 8.2 kl 20 senast samling för spel på Vpk Lunds årsfest på Fakiren. Sö 9.2 kl 19 rep på Palaestra av ett par nya låtar.

VPK IF inomhusfotbollsträningen är inställd på lördag pga Tornacupen. Nästa lördag som vanligt på Lerbäcksskolan 16-18. Även nya välkomna.

SKV&ABF Torsd 13/2 kl 19 på Café Ariman. Den riksbekanta Trelleborgspastorn Nils Sjöström talar om övergrepp på flyktingar och om den skånska rasismen. Allmänheten välkommen.

VPK:s MILJÖGRUPP har möte söndagen den 9/2 kl 19.30 hos Norrborg, Persikevägen 27. KU LUND Extra årsmöte onsd. 12/2 kl 19. Som tema kommer vi att diskutera massmedia. Läs avsnittet om media i Tjugohundra. Alla är välkomna. Fika.

Kom pol har möte månd 10/2 kl 19.30. Diskussion om kommunens ekonomi. Gunnar Sandins yttrande om centrumutredningen samt kom pols arbetsformer. Gunnars yttrande finns i kom pols fack på partilokalen. Mötet som vanligt öppet för alla intresserade.

VECKOBLADET

Veckans VB gjordes av Lars Borgström, Märten Dunér samt Finn Hagberg.

Nästa veckas kontaktredaktör är Finn Hagberg som nås på tel 12 90 98.